

FIȘA FITOSANITARĂ
CYDALIMA PERSPECTALIS – OMIDA PĂROASĂ A
BUXUSULUI

Adult

Larvă

Atac produs de larve

Atac pe tufa de buxus

**Fișa măsurilor de managementul riscului
organismului dăunător CYDALIMA PERSPECTALIS**

Încadrare toxonomică:

Regn - *Animalia*, Încrângătura - *Arthropoda*, Clasa - *Insecta*, Ordin - *Lepidoptera*, Familia - *Crambidae*, Gen - *Cydalima*, Specia - *P. perspectalis*

Sinonime:

Diaphania perspectalis, *Glyphades perspectalis*, *Palpita perspectalis*, *Phakellura perspectalis*

Denumire populară - Omida păroasă a buxusului

Plante gazdă: *Buxus* - *Buxus sempervirens* L.

Răspândire:

Omida păroasă a buxusului *Cydalima perspectalis* - este o molie cu originea din estul Asiei (Japonia, China, Coreea, India).

Apariția omidei a fost semnalată prima dată în Europa în 2006 în Germania, apoi în Elveția și Olanda în 2007, Franța, Marea Britanie și Austria în 2009. În 2011 a fost raportată prezența ei în Ungaria, România și Turcia.

Agentul patogen: (*Cydalima perspectalis*)

Prezintă 2-3 generații pe an, iar în zonele mai calde chiar și 4 generații pe an.

Ouăle sunt mici, cu un diametru sub 1 mm, de culoare galben-pal, depuse sub frunzele verzi ale buxusului.

După aproximativ 30 de zile din ouă ies larvele, la început au 1-2 mm lungime, iar în 4 săptămâni ajung la dimensiunea maximă de 35 - 44 mm.

Larvele (omida păroasă) care atacă speciile de buxus, au culoare verde cu linii și puncte longitudinale negre și perișori de-a lungul corpului.

Larvele se hrănesc cu frunze, producând uneori chiar defolierea totală, conducând la uscarea și pierderea plantei.

Larvele mici se hrănesc cu partea superioară a frunzei, iar larvele mari mănâncă complet frunzele, ambele cazuri conducând la uscarea plantei.

Larvele se transformă în pupe, protejate de un cocon, din care vor ieși fluturi de culoare albă cu margini de culoare neagră.

Fluturii apar din luna mai și își depun ouăle pe durata verii.

Iernează sub forma de omizi mici pe frunzele și ramurile de buxus, protejate de pânze țesute de mătase.

Simptome:

Devorează masiv din interiorul plantei spre exterior, iar acest mod face ca semnele atacului să nu fie observate și intervenția să fie uneori tardivă.

Cel mai bun indiciu pentru prezența dăunătorului îl reprezintă dejecțiile sub forma de bile mici verzi de sub frunzele de buxus, dar acestea pot fi uneori regăsite și în pânzele țesute de mătase pe plantă.

Măsuri de management:

- Îndepărtarea crenguțelor uscate cu mătase (purtătoare de larve).

Combatere chimică - La apariția larvelor de vârstă I-II (pentru fiecare generație), cu repatarea tratamentului (funcție de timpul de acțiune a produsului de protecție a plantelor folosit) până la distrugerea populației de larve.